01/05/2023

Ο Μητροπολίτης Κιλκισίου για την ανδρεία και το θάρρος των Μυροφόρων γυναικών

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Πολυανής και Κιλκισίου

Με τη δέουσα μεγαλοπρέπεια πανηγύρισε ο Ιερός Ναός Κοιμήσεως της Θεοτόκου Ν. Μεσήμβριας ν. Θεσσαλονίκης της Ιεράς Μητροπόλεως Πολυανής και Κιλκισίου την Κυριακή των Μυροφόρων.

Πλήθος ευσεβών πιστών προσήλθε στον περικαλλή Ιερό Ναό της προσφυγικής Κωμοπόλεως για να μετάσχει των Ιερών Ακολουθιών, του Όρθρου και της λαμπρής Θείας Λειτουργίας. Τον Σεβασμιώτατο **Μητροπολίτη Πολυανής** και Κιλκισίου κ. Βαρθολομαίο πλαισίωσαν ο Ηγούμενος της Ιεράς Μονής Αγίου Γεωργίου Λόφου Κιλκίς Παν. Αρχιμ. Αρσένιος Ιωάννου, ο Αρχ. Επίτροπος Αγίου Αθανασίου Πρωτ. π.

Θεόδωρος Κερεστετζής, ο Εφημέριος του Ναού Παν. Αρχιμ. Μιχαήλ Δάνιος και οι Ιεροδιάκονοι της Μητροπόλεώς μας π. Φιλόθεος Τσαμπαζάκης και π. Σάββας Αμοιρίδης.

Στο κήρυγμά του, ο Σεβασμιώτατος εστίασε στην τρίτη Κυριακή του Πεντηκοσταρίου, η οποία ονομάζεται Κυριακή των Μυροφόρων και μας μεταφέρει στο κλίμα της Μεγάλης Παρασκευής, κάνοντας μνεία στα πρόσωπα των Μυροφόρων γυναικών και των κρυφών μαθητών του Χριστού, του ευσχήμονα Ιωσήφ και του Νικοδήμου.

*"Οι **Μυροφόρες** είναι οι γυναίκες που ακολουθούσαν τον Κύριο μαζί με την Μητέρα Του σε όλη την δημόσια δράση Του. Κυρίως όμως, είναι αυτές που έμειναν μαζί της κατά την ώρα του Πάθους Του και επιχείρησαν να φροντίσουν να αλείψουν με μύρα το σώμα του Κυρίου, μετά την ταφή, σύμφωνα με τα ταφικά έθιμα των Ιουδαίων.*

*Ο **Όσιος Δαμασκηνός ο Στουδίτης** αναφέρει αναλυτικά ότι οι κυριότερες Μυροφόρες ήταν επτά: η Μαρία η Μαγδαληνή, η Σαλώμη κόρη του Ιωσήφ του Μνήστορος, η Ιωάννα η γυναίκα του Χουζά επιτρόπου του βασιλιά Ηρώδη, η Μαρία και η Μάρθα οι αδερφές του Λαζάρου, η Μαρία η γυναίκα του Κλωπά και η Σωσσάννα.*

Ο Ιωσήφ ο από Αριμαθαίας ήταν βουλευτής του Ιουδαϊκού Συνεδρίου και ο Νικόδημος ήταν Φαρισαίος μέλος και αυτός του μεγάλου Συνεδρίου.

*Ο **άγιος Γρηγόριος ο Παλαμάς** αποκαλύπτει ένα μυστικό, που αναφέρουν μόνο συνεσκιασμένα τα Ευαγγέλια, ότι δηλαδή πρώτη απ' όλες ήλθε στον τάφο του Υιού και Θεού της η Θεοτόκος, έχοντας μαζί της την Μαρία την Μαγδαληνή.*

***Μόνο η Θεοτόκος είδε τον σεισμό από την Ανάσταση** και το άνοιγμα του τάφου και μόνο εκείνη έμεινε χωρίς φόβο. Ακόμη δέχεται ο ιερός Πατήρ, ότι αυτός που μίλησε στις γυναίκες και ανήγγειλε την Ανάσταση του Κυρίου, ήταν ο αρχάγγελος Γαβριήλ. Η Παναγία μητέρα Του, συνοδευόμενη από τις άλλες Μυροφόρες, επέ-στρεψε μετά από λίγο πάλι στον τάφο και ο Χριστός τις συνάντησε λέγοντας το «Χαίρετε».*

Η Θεοτόκος, όταν συνάντησε τον Υιό της, πρώτη από όλες τις άλλες τον αναγνώρι-σε και απόλαυσε τη θεία Του ομιλία. Πρώτη αυτή άγγιξε τα άχραντα πόδια Του. Όλα αυτά, λέγει ο άγιος Γρηγόριος ο Παλαμάς, δεν τα αναφέρουν οι Ευαγγελιστές, γιατί δεν θα δέχονταν οι άπιστοι όλων των αιώνων, την μαρτυρία της Αναστάσεώς Του, από την ίδια Του την μητέρα. (Γρηγορίου Παλαμά, Ομιλία ΙΗ', «Εις την Κυριακήν των Μυροφόρων», ΕΠΕ τόμ. 9).

Εδώ όμως πρέπει να αναρωτηθούμε αδελφοί μου, τι ήταν εκείνο που έκανε την ομάδα των αδύναμων εκείνων γυναικών, αλλά και των δύο κρυφών μαθητών του Χριστού, του Ιωσήφ και του Νικοδήμου, να τολμήσουν με οποιοδήποτε κόστος και με κίνδυνο ακόμη και της ζωής τους, να πράξουν ό,τι έπραξαν; Η απάντηση είναι «η ***ΑΓΑΠΗ****». Η αγάπη στο πρόσωπο του Σωτήρος Χριστού. Ας μη ξεχνάμε τους λόγους του ευαγγελιστή Ιωάννη «φόβος ουκ έστιν εν τη αγάπη, αλλ' η τελεία αγάπη έξω βάλλει τον φόβον, ότι ο φόβος κόλασιν έχει, ο δε φοβούμενος ου τετελείωται εν τη αγάπη» (Α΄ Ιω. δ΄, 18).*

Ανδρεία και θάρρος έδειξαν οι Μυροφόρες γυναίκες, *οι οποίες δεν φοβήθηκαν την Ρωμαϊκή κουστωδία, που φρουρούσε τον τάφο. Δεν φοβήθηκαν το μένος των Εβραίων εκτελεστών. Δεν φοβήθηκαν το σκοτάδι της νύχτας, όταν πολύ νωρίς ακόμη, μόλις άρχιζε να χαράζει ξεκίνησαν για τον τάφο. Δεν φοβήθηκαν τίποτε, προκειμένου να εκπληρώσουν το χρέος στον νεκρό Κύριο. Ανταμείφθηκαν όμως με το «Χαίρετε» του αναστημένου Διδασκάλου τους!*

Τόλμη και παρρησία έδειξαν ο ***Ιωσήφ και ο Νικόδημος****, όταν μετά από όλα αυτά τα γεγονότα της σταύρωσης και όσων προηγήθηκαν, τόλμησαν να έρθουν στον Πιλάτο και να ζητήσουν το σώμα Εκείνου του «πλάνου», για να το κηδεύσουν «εν καινώ μνημείω».*

Ανδρεία, θάρρος, τόλμη και παρρησία είναι αρετές, που κατεργάζονται η αγάπη και η πίστη. *Είναι αρετές διαχρονικές, οι οποίες όμως τείνουν να εκλείψουν σήμερα, γιατί μεγαλώνει το έλλειμμα που τις γεννά. Ψύχεται η αγάπη και χάνεται η πίστη.* ***Μπροστά στο ατομικό συμφέρον παραμερίζονται οι αρετές. «Δια το πληθυνθήναι την ανομίαν, ψυγήσεται η αγάπη των πολλών» (Αποκ. κδ΄, 12) μας πληροφορεί η Αποκάλυψη".***

"Άραγε, αγαπητοί αδελφοί μου, έχουμε εμείς αυτή την αγάπη στο πρόσωπο του Σωτήρος Χριστού, ώστε να τολμήσουμε, όχι να διακινδυνεύσουμε τη ζωή μας πράττοντας, ότι έπραξαν οι Μυροφόρες γυναίκες και οι βουλευτές Ιωσήφ και Νικόδημος, αλλά να τολμήσουμε με θάρρος να ομολογήσουμε μόνο, Χριστό σταυρωθέντα και αναστάντα; Έχουμε την πίστη, ώστε να διακηρύξουμε τον

Κατηχητικό λόγο του Ιερού Χρυσοστόμου «Ανέστη Χριστός, και ζωή πολιτεύεται»; Γένοιτο!”, κατέληξε ο Σεβασμιώτατος.

Στις λατρευτικές αλλά και πολιτιστικές εκδηλώσεις που ακολούθησαν παρέστησαν οι Βουλευτές του Β’ Θεσσαλονίκης κ.κ. Θεόδωρος Καράογλου & Σάββας Αναστασιάδης, ο Δήμαρχος Χαλκηδόνας κ. Σταύρος Αναγνωστόπουλος, η Αντιπεριφερειάρχης Θεσσαλονίκης κα Βούλα Πατουλίδου, ο τ. Αντιπεριφερειάρχης

